

i den er lagt mere Vægt paa Forsvaret af vore hjemlige Ryster end paa de andre Hverv, som Flaaden ellers kan have. Den har endvidere den Fordel fremfor Betænkningens, at den behøver et mindre Personale, altsaa vil være billigere, og den vil ogsaa i Henseende til Vedligeholdelsen være billigere end Udvalgets Plan. — Der er dernæst en Ændring i § 9, ifølge hvilken de gældende Bestemmelser for den aarlige Udrustning forandres. I den gældende Lov ligejom ogsaa i de foregaaende Love, vi have haft, er det udtrykt saaledes, at Udrustningens Størrelse skal være beregnet paa en Udgift, som svarer til Skibsbesætninger af tilsammen 1,200 Mand i 6 Maanedes. Dette er forandret til, at Udrustningen skal svare til Skibsbesætninger af tilsammen omtrent 1,000 Mand i 6 Maanedes. Denne Forandring er en naturlig Følge af Forandringen i Skibenes Besættelse. Besætningen pr. Mand af Besætningen er vokset, ligejom ogsaa mangfoldige andre Poster paa Udrustningskontoen, som løbe op, ere forøgede. Naar man gaar ud fra, at man ikke kan naa en større Udrustningskonto end den, vi have nu, nemlig 800,000 Kr. — som ogsaa var den, der var lagt til Grund i 1880, og som, naar man vil se hen til de Forhandlinger, som førtes her i 1880, var den egentlige Betingelse for, hvad Udrustningen kunde bestemmes til — naar man siger jeg, ikke kan vente mere, og det antager jeg desværre ikke man kan, saa er det rigtigere at bringe Udtrykkene i Lovens i Overensstemmelse med Virkeligheden og altsaa bestemme Udrustningen saaledes, at den skal svare til Skibsbesætninger paa omtrent tilsammen 1,000 Mand i 6 Maanedes. — Der er dernæst foretaget en Ændring i § 11, hvor man ogsaa har fulgt Betænkningen, idet man nemlig har indskrænket Antallet af Kontre-Admiraler, ikke fra 3 til 1, saaledes som det var foreslaaet, men fra 3 til 2, altsaa det Antal, man nu har, idet man saa til Gengæld mener at maatte have en Kommandør mere. — Der er dernæst en Ændring i § 24, hvori der bestemmes, at den Officer af Søofficerskorpset eller Ingeniørkorpset, som det maatte blive overdraget at bestyre Søværnets Bygningssvæsen, skal staa uden for Nummer i sit Vaaben. I den Henseende er jeg fuldstændig enig med Betænkningen; navnlig en Officer af Søværnet kan ikke staa i Nummer og samtidig udføre denne Tjeneste. I den gamle Lov er der ikke en saadan Bestemmelse, men det samme har i Virkeligheden været Tilfældet nu i en Række af Aar i Genhold til Bevillingen paa Finansloven. Jeg har dernæst ogsaa fulgt Betænkningen i nogle Ændringer til § 40,

som gaa ud paa at indføre en Del Bestemmelser om Kommando til Søs som Forfremmelsesbetingelse. Der er saaledes heri bestemt, at, for at en Kaptejn kan forfremmes til Kommandørkaptejn, skal han ikke alene som nu have staaet 4 Aar i Klassen, men han skal ogsaa have gjort Tjeneste som Skibschef. Fremdeles skal en Kommandør for at blive forfremmet til Kontre-Admiral, medens han stod i Kommandørklassen, have gjort Tjeneste som Eskadrechef, Værftschef eller Skibschef. For at kunne forfremmes til Vice-Admiral maa endelig en Kontre-Admiral eller en Kommandør som saadan have gjort Tjeneste som Eskadrechef. — Der er — ligeledes i Overensstemmelse med Betænkningen — indsat en Ændring i § 44, som gaar ud paa at tilvejebringe en midlertidig Forbedring i Sekondløjtnanternes Kaar, som for Tiden ere overmaade uheldige paa Grund af, at der er kommet et stort Antal Sekondløjtnanter, idet man ikke kunde bekvemme sig til at indskrænke Antallet af Sekondløjtnanter for dog at have et nogenlunde tilbørligt Antal Officerer til Flaadens Besættning, alt i Forventning om, at det ny Lovforslag skulde have naaet at blive gennemført en Del tidligere, end det er sket. Bestemmelsen gaar ud paa, at der gives indtil $\frac{1}{3}$ af Sekondløjtnanterne kongelig Stadfæstelse paa deres Udnævnelse som saadan, og Betingelserne derfor ere, at de foruden at have opfyldt Betingelserne for Forfremmelse til Premierløjtnant, nemlig 6 Maaneders Orlogsfart, tillige have gjort 2 Aars Tjeneste som Sekondløjtnanter og have gode anbefalinger for denne Tjeneste. Det maa jo erindres til Rejsfærdiggørelse af en saadan Bestemmelse, som jo ikke gælder for Hærens Sekondløjtnanter, at der dog er en hel Del Forskel paa Hærens og Flaadens Sekondløjtnanter, idet de sidste ere fuldt uddannede Officerer, hvilket ikke er Tilfældet med Hærens Sekondløjtnanter. — Ved en Ændring til § 45 er der for Underofficerers Bedkommende sat de samme Aldersbestemmelser, som gælde for de tilsvarende Klasser i Hæren, med Hensyn til at kunne forlange Afstedigelse med Pension. — I §§ 61—62 er der — ogsaa i Overensstemmelse med Betænkningen — indført Aldersgrænser for Løgelorpsbet og Intendanturkorpset. Disse Aldersgrænser ere imidlertid meget lempelige og maa ogsaa være det. De ere satte for Skibslæger til 60 Aar, for Overlæger til 65 Aar og for Stabslægen til 70 Aar. Ligeledes er der for Intendanturkorpsets Bedkommende bestemt Aldersgrænser, nemlig for Skibsintendanten 60 Aar, Intendanten 65 Aar og Overintendanten 70 Aar. —